

Onsdag den 19.03.2008 – Luang Prabang (Laos).

Igen i nat var der meget kraftigt regn- og tordenvejr omkring midnatstid, men ved morgenstunden er det tørt og varmt.

Vi står op klokken 6 for at overvære munkenes procession gennem gaderne, hvor de lokale (og de turister der lader sig prakke på af gadesælgerne) uddeler forskellige fornødenheder til munkene hovedsagligt ris.

Munkene kommer fra deres respektive templer og går i lange rækker forbi giverne, der lægger ris mv. ned i de beholdere, som hver munk bærer.

Rundt omkring i byen er der opslået mange formaninger til turisterne om god opførsel, og én af dem er, at dette er en religiøs handling og ikke en turistattraktion. Man skal derfor undlade at stikke kameraer helt op i ansigtet på munkene eller blitze forstyrrende. Dette har specielt japanerne åbenbart ikke forstået, for det er helt pinligt at se dem med deres kæmpe kameraer, rende rundt og optage det fra enhver tænkelig vinkel.

Tilbage på værelset skal vi lige hvile lidt. Det var alligevel for tidligt. Det resulterer i, at vi først kommer ud til morgenmad ved 9-tiden. Temperaturen er ved at nærme sig de 30 grader, så alt tyder på en rigtig god dag.

Vi starter denne varme dag med at gå 100 meter nedad gaden til tre templer, der ligger på rad og række ved siden af hinanden. Mange af munkene kom tidligere på morgenen herfra, og det ene tempel (Vat Sop) er byens tempelgymnasium. Flere af novicerne er meget interesseret i at tale på engelsk, så det bliver til en lille sludder.

Bagefter står den på vandring op på det 100 meter høje "bjerg" Phou Si, der ligger overfor kongeslottet, og som adskiller den gamle fredede bydel fra den nyere del og lufthavnen. Der er en utrolig god udsigt ud over begge bydele samt floderne Khan og Mekong fra toppen. På vejen ned på den anden side mod den nyere del af byen, kommer man forbi mange Buddha-figurer samt aftryk af Buddhas fod.

Vi går lidt rundt i den nyere del af byen, kigger på et tempel (Vat Visunnarath), hvor vi køber nogle postkort. Vi finder en bar, hvor vi sidder og kigger på dagligdagen, der farer forbi, mens vi skriver postkortene.

På vejen tilbage mod den gamle del af byen, kommer vi forbi et par markeder, der lige må inspiceres. På det ene af dem, er nogle munke i gang med at købe mobiltelefon. Vi som troede, at de ikke måtte eje noget, men det er måske til nemmere at få kontakt ☺

Efter lidt frokost i den gamle bydel bestiller vi en heldagstur til i morgen til en elefantpark, nogle vandfald og en landsby med minoriteter.

Herefter går turen til kongepaladset, der var i brug indtil 1975, hvor kongen blev afsat af det kommunistiske styre i Laos. Kongen var i nogle år "speciel" rådgiver for styret, før han blev deporteret til det nordlige Laos af frygt for opstand mod styret. Her døde han i 80'erne af malaria. Den officielle forklaring er dog, at han selv valgte at flytte nordpå.

Paladset blev allerede i 1976 indrettet til museum, og det fremstår mere eller mindre som den dag, hvor kongefamilien flyttede ud, så styret prøver ikke at skjule fortiden.

Slottet er rimelig spændende at gå rundt i. Udstillingerne er godt bygget op, og der er engelske forklaringer på det hele. Man skal tage skoene af, før man går ind, og man må desværre ikke tage billeder derinde.

Ude af museet går vi til det nærliggende tempel, der er meget gyldent.

Vi går ned langs Mekong for at finde en restaurant, hvor vi har lyst til at spise aftensmad. Vi finder en og prøver lige betjeningen af ved at bestille et par øl.

Tilbage på hotellet kontakter vi den lokale rejsearrangør, da vi ikke har fået noget afhentningstidspunkt oplyst, som vi plejer ved ankomst til hotellerne. Der bliver dog ikke nogen afklaring i første omgang, da vi får fat i hovedkontoret i Saigon, og de ikke kan se disse informationer. De har dog kontaktet det lokale kontor og bedt dem om at ringe til hotellet og oplyse om dette.

Efter en meget varm dag, trænger vi til et bad og noget rent tøj, før vi skal ud at spise. Restauranten ligger med udsigt ud over Mekong-floden, der er meget mørk nu. Der kan ses lys fra de få huse på den anden side af floden samt de fiskere, der er ude, og som forsøger at lokke fiskene i nettene med periodevis tændte lygter. Ellers er der meget stille og mørkt. Maden er også fremragende lige som selskabet 😊

Tilbage på hotellet sætter vi os på vor terrasse og deler en godnatøl og prøver at køle ned. Det er stadig meget varmt.